

Kedves Vendégeink! Kedves Kollégák!

A Magyar Közgazdasági Társaság évente megtartott vándorgyűlései kedvező fórumai annak, hogy gazdasági életünk egy-egy fontos kérdését sokoldalúan megvitassuk.

Nem én mondom ezt, hanem a Petőfi Népe megsárgult lapjainak tanúsága szerint Romány Pál, az MSZMP KB főosztályvezetője mondta itt, Kecskeméten, éppen 42 évvel ezelőtt, 1974 nyarán, a XIII. Közgazdász-vándorgyűlés megnyitóján.

Negyvenkét év nagy idő, 1974 óta felnőtt egy teljes generáció, és politikai, gazdasági és társadalmi vonatkozásaiban is teljesen megváltozott a világ, amiben élünk. Hogy mást ne mondjak: megjelent és az életünk része lett az internet, és ma már géntechnológiáról, robotikáról és a negyedik ipari forradalomról beszélünk. Az immár 123. évébe lépett Magyar Közgazdasági Társaság és a közgazdász-vándorgyűlések hagyománya azonban egyfajta állandóságot jelent. Ahogy 1974-ben, úgy 2016-ban is az a célunk, az a küldetésünk, hogy teret adjunk a társadalmi és gazdasági folyamatokat alakító és formáló vitáknak. Hogy platformja és talán egy kicsit katalizátora is legyünk az érdemi és tartalmi szakmai párbeszédnek.

Kedves Barátaim! Néhány napja megírtam a gondolataimat az idei vándorgyűlés elé a Világgazdaság hasábjain. Többek között arról írtam, hogy az idei konferencia több mint százharminc előadásának címein végigkalandozva úgy tűnik, mintha a rendszerváltozás utáni vándorgyűlések egyik kedvenc témáját, az államháztartás egyensúlyának ügyét elkerülnék az előadók.

Alighanem egyikünknek sem hiányzik, hogy „eltűnt” a napirendről az államháztartási gazdálkodás finanszírozhatósági gondjainak sorolása, az eladósodás különböző nézőpontokból való aggodalmas megvilágítása, a bevételi alulteljesítés és a kiadási oldali zabolátlan túlteljesítés okainak boncolgatása. Továbbá annak felemlegetése, hogy a túlsúlyos és túlköltekező államháztartás fékje a piaci szféra szárnyalásának, s felelős a reálgazdaság gyenge teljesítményeiért, az ország versenyképességi hiátusaiért. Nem tagadom, korábban magam is számos hasonló tartalmú előadás megtartására „kényszerültem”.

A makrogazdasági helyzet azonban e tekintetben is nagyot változott az elmúlt években. Jól látható, hogy milyen kedvező hatása van annak, és milyen forrásokat lehet felszabadítani akkor, ha a stabilitásban, a forrásteremtésben és kiadásmenedzselésben minőségi a változás. Más témákra: az egyensúly helyett immár a fejlődésre, a növekedésre, a versenyképességre és a hatékonyságra lehet és kell fókuszálni az erőfeszítéseket és a figyelmet a gazdaságirányításban – és természetesen a közgazdász-vándorgyűlések témáit tekintve is.

A fejlődés és a növekedés segítése mellett pedig egyre inkább alapkövetelmény az is, hogy a kormányzás mind nagyobb figyelmet fordítson a társadalmi és az egyéni jólétre, az ökoszisztéma állapotára, az erőforrásokkal való gazdálkodás egyensúlyi kérdéseire vagy éppen a szinergiák felismerésének képességére. Azt gondolom, hogy mindezek a szempontok visszaköszönnek az idei vándorgyűlésünk témái között.

Kedves Vendégeink!

Az idei vándorgyűlés tematikai sokszínűségét tekintve igazán nem lehet okunk a panaszra. Akárcsak tavaly, Miskolcon, úgy idén Kecskeméten is 13 tematikus szekcióban vitatjuk meg a gazdaság és a társadalom aktuális kérdéseit. A hangsúlyok persze némileg átrendeződöttek: míg tavaly – éppen az Észak-magyarországi régió sajátosságaira tekintettel – a turizmus volt újdonság a témák között, addig idén például a duális szakképzés és a duális felsőoktatás, a startupok világa, a fenntartható városmenedzsment, a sportgazdaságtan és a versenyképesség kapott önálló szekciót. Ez utóbbival kapcsolatban ki kell emelnem, hogy nemzetközi szekció lesz: Palotai Dániel és kollégái szervezésében holnap délután többek között a Világbank egyik igazgatóját és a Mercedes magyarországi vezetőjét is köszönhetjük az előadóink között.

Azt hiszem, a kollégákkal, főtitkár asszonnyal és a szekcióelnökökkel karöltve igen erős szakmai programot sikerült idén összeállítanunk: az előttünk álló szűk három napban nem kevesebb, mint 153 (!) előadó osztja meg gondolatait a hallgatósággal. Ez pedig rekord a vándorgyűlések történetében. A konferenciánk iránti érdeklődést pedig nem csak a több mint hétszáz regisztrált résztvevő mutatja, hanem az is, hogy a vándor-

dorgyűlés honlapján az elmúlt hetekben mintegy 4 ezer látogató több mint 11 ezer oldalt tekintett meg. Remélem, hogy most is sokan követnek minket figyelemmel!

A magam részéről e gondolatok jegyében kívánok valamennyiünknek tartalmas tanácskozást!